

Entrevista

“Volent amagar la pobresa durant el Mundial”

Paul Verryn

Bisbe de la catedral metodista de Johannesburg

Des de fa dos anys, a la catedral metodista de Johannesburg (Sud-àfrica) hi viuen més de 2.000 refugiats. El bisbe Verryn ha estat suspès fa poc del seu càrrec, com a resposta, segons ell, a les pressions del govern per a “treure els pobres del centre de la ciutat”.

—**És un bon lloc, una església, per a acollir refugiats?**

—Si se segueix l'ensenyament de Crist, és obvi que no hi ha cap lloc millor. El problema és que actualment es poden veure pocs pobres a les esglésies perquè no hi són benvinguts. Una cosa és predicar la paraula de Crist i una altra de ben diferent és ser-ne conseqüent.

—**Em referia més aviat a problemes pràctics, com la salubritat.**

—Al centre de la ciutat hi viuen 40.000 o 50.000 refugiats i immigrants. La majoria, en edificis ocupats per milers de persones amuntegades que han de compartir un bany entre centenars, o viuen en soterranis on mai no hi toca la llum del sol. Comparat amb aquestes condicions, això és un palau. Aquí hem organitzat una escola, un centre mèdic de primers auxilis, tallers d'informàtica i costura, cooperatives de cuina, grups esportius, un cor... No es tracta només d'apilar refugiats. Aquesta comunitat és molt activa, participativa; s'hi barregen cristians, musulmans, hindús, sud-africans, moçambiquesos, zimbabwesos, somalis, congolesos... És una comunitat autènticament exemplar.

—**Doncs contínuament miren de treure-se-us de sobre.**

—Perquè nosaltres som visibles i el govern es va posant cada vegada més nerviós a mesura que s'acosta el Mundial [que començarà el mes de juny vinent], perquè vol amagar la pobresa als turistes que hi vinguin. Com aquell qui amaga la brutícia sota l'estora. En canvi, jo crec que és el millor moment per a ensenyar la veritable Sud-àfrica, un país on l'opulència més escandalosa conviu amb la pobresa extrema.

—**Teniu molta pressió per a donar una imatge de seguretat.**

—Sí, però això genera una criminalització de la pobresa. En canvi, els més pobres són també les primeres víctimes de la delinqüència. Per què només els rics i els turistes tenen dret a la seguretat? En canvi, aquí a Sud-àfrica hi vénen milers de persones traumatitzades que fugen del seu país, on els han violat els drets humans més bàsics; molts han sofert tortures. I quan arriben aquí tornen a ser maltractades pel crim o pels abusos policíacs. I el govern, en

HELENA OLCINA AMIGO

lloc d'ajudar-los, només pensa a fer-los fora o a amagar-los. Com pot ser que Sud-àfrica ni tan sols tingui previst un pressupost per a atendre refugiats? Tota la nostra feina la podem realitzar gràcies a donacions privades o d'ONG.

—**Us han suspès per dues acusacions concretes.**

—Sí, però aquesta part és la més senzilla. La suspensió ha estat objecte d'un recurs i ara és a les mans dels advocats i de la decisió del Consell Metodista de Sud-àfrica. Però en realitat al darrere hi ha les pressions del govern perquè creu que si jo no hi sóc podrà treure els pobres del centre de la ciutat.

—**I no és cert?**

—Aquest projecte no és un projecte personal. Tota la congregació està molt unida amb la nostra comunitat. Encara que jo no hi sigui, continuarà.

*Joan Canela Barrull
Johannesburg (Sud-àfrica)*